

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

6. De homine quodam, qui extrusus è carcere rursusq[ue] in eum intrusus, inferna se loca adiuisse enarrauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

einibus suis, & de mirabili eius ægri tudine, ut iacuerit penè mortuus per dies plurimos, & de illo alio Curma fabro ferrario, quod cõmemoravi superius, & de his omnibus, quæ cum mihi diceret, etiam tunc ab illo audiuisse recolebant atque firmabant. Quamobrem sicut vidit baptismum suum, & me ipsum, & Hipponem, & basilicam & baptisterium, non in rebus ipsis, sed in quibusdam similitudinibus rerum, ita & alios quosdam viuos eisdem nescientibus viuis. Cur non ergo ita & illos mortuos eisdem nescientibus mortuis? Cur non istas operationes angelicas credimus per dispensationem providentiæ Dei benè ventis & bonis & malis, secūdum inscrutabilem altitudinem iudiciorum suorum: siue instruantur hinc mentes mortalium, siue fallantur: siue consolentur, siue terreantur: sicut unicuique vel præbenda est misericordia, vel irroganda vindicta, ab illo cui misericordiam & iudicium non inaniter cantat Ecclesia.

Alexander ab Alexandro Genialium dierum lib. 6. cap. 21. refert sequens miraculum de homine, qui extrusus è carcere. rursusq; in eum intrusus, inferna se loca adiuisse enarrauit

CAP. VI.

Inter fabulosa miracula, & puerilibus fabellis similia, multas magnasque res, quæ vix credi dicique possunt, nullum tam impudens mendacium creditum est, quàm quòd ad hosce annos in Pelignis euenisse dicunt, quod

quod cum nouum commentum putaretur, temerè vulgatum, id verum postea fuisse fama celebri, quæ vbiq̃ue peruasit & vniuersa est, quam multorum testimonio, qui rem istam didicere: non fictis sermonibus, sed verissimis experimentis compertum est. Quod si tem pacto se res habuerit, hoc traditur. In Pelignis oppidum verustum est, cuius nomen prætereo lubens, licet obscura oratio, haud tamen ignobile. In eo Dominus quibusdam præerat, superbè auarèq̃ue ciuibus imperabat, ac trucibus dictis factisq̃ue in subditos feruilem in modum animaduertere solent, eosq̃ue licet imperata facerent, neque præsertim mandata exequerentur, ob leues plerumq̃ue causas, pœnis & damno multabat. Fortem cum homo quispiam alioqui bonus, tenui re familiari, inops atque despectus, cuius dominus venaticum canem, cuius munitio in medio tenebatur, ita verberare affecisset, ut perijisse videretur: quum id dominus relictum vehementer offensus, eum truci & mirabili modo tu grauitè increpitum, in pessimum carcerem: ibiq̃ue quum vinculis graui custodia teneretur, post aliquot dies, huiusmodi diligens cura mandata erat, clauso iam carcere, & tam foribus quàm omni aditu perituro, ne elabi posset, quum ad illum accederent, solebant, in eodem intus carcere nusquam uenire, qui diu conquestus, quum non possent serer, nullumq̃ue effugij vestigium exire.

rem ad dominum retulere: quod quum credi
vix posset, ipseque mirum in modum obstupe-
fieret, post tres ferme dies, iisdem foribus pes-
fulo firmatis, idem ipse qui modo carceri ad-
dictus fuerat, imprudentibus omnibus, & ne-
mine conscio, rursus in eodem intus carcere
intrusus apparuit: custodesque, ut cibum affer-
rent, aduocauit: qui quum properè accessis-
sent, omnesque miraculo obstupefierent, eum
vultu tetro, & horribili facie, luxatis utriusque
membris, aliter longè atque pridem fuerat,
conspexere: quem quum interrogassent, vnde
elapsus, & rursus in eodem intrusus carcere
foret, quibusque in locis fuisset, & vnde tam
foedo & tetro cultu emerisset? ipse velut elin-
guis, quum nullum proferret verbum, sed at-
tonito stupenti que similis foret, ut ad domi-
num quantocius admitteretur, postulauit: ha-
bere quod illi properè nunciaret, magnum,
nec differendum. Cumque ad eum protinus
admissus esset, rem mirificam & admirabilem
ac dictu audituque formidolosam, & vix creden-
dam miracula dicere orsus fuit. Nam se ab infe-
ris remissum enarrauit: siquidem quum diuti-
us carceris squalorem ferre nequiterit, seu
desperatione deuictus, seu iudicium reformi-
dans, inops consilij, malum dæmonem ut sibi
præsto esset, seque ex tam tetro carcere relaxa-
ret, aduocasse, dixit. Nec multò post dæmo-
nem foedo aspectu & terribili facie in eodem
intus carcere aspexisse, & secum pactum fuisse,

yy

ab

ab eodemque & ferreis claustris, non sine
 ui pressura extrusum, in loca deinde infera
 & profundas vastitates, ac in fundum cellarum
 intimæ actum esse præcipitem, singulaque
 strasse, impiorumque supplicia, & sedes
 sceleratas, æternasque tenebras, & æternum
 vidisse, ac loca foetida & formidolosa, repleta
 & summos duces in abrupto hiatu & profunditate
 do voraginis densa mersos caligine affixos
 & furiarum ardentibus facibus agitantibus
 tusque & eiulatus, ac dies noctesque ploratus
 mulierum & virorum audisse: pontificem
 vidisse infulis & trabeis purpura, & auribus
 stinctis, ac gemmis ornatos, aliasque miserabilibus
 facies omnis generis hominum, ætate & ordine
 ordinum, in cultu vario afflictas, & iacentes
 inter præaltas voragines, alios immenso
 haustos æternis supplicijs & nocte cruciatibus
 pforumque damnata scelera sempiternum
 lore puniri: inter quos plures quos nouerat
 vita, adnotauit, & præcipuè familiarem, quod
 dum in vita ageret, æqualem sodalemque
 buerat, alloquutum dixit: ab eo probè ageretur,
 tus, & mihi satis sermone requisitus fuit, quod
 rerum ageretur, & quid reliqui spei haberet.
 ret. Ipseque quum prægravi seruitio & cruciatibus
 li dominatu vsque se premi respondisset, illi
 lum mandasse, vt domino enunciaret, curam
 ne quid tale ageret in posterum, neue gratiam
 bulo & iniquo vectigali subditos opprimeret:
 ret: namque illi vacuam sedem, quam pater

cernebat, prestitutam esse prædixit. Et ut haud
dubius promissi foret, fidemque ut dicti ha-
beret, meminisse (inquit) illum debere secre-
ti consilij, & mutæ pactionis, quam dum vna
militarent, & in castris agerent, clam iniuif-
sent, quorum nemo particeps aut conscius vn-
quam fuit: quod consilium quum memoriter
ille enunciaffet, non solum dicta conuenta-
que, sed & singula verba, sponsionesque qui-
bus vterque astrictus erat, recensuisset, ipsum
dominum ordine hæc audiente, animo serio,
& attentiore factum, mirum in modum obstu-
puisse, ingensque animo formido incussa fuit
consideranti quonam modo, quæ sibi soli cre-
dita, & nulli vnquam enunciata fuere, homo
ille hebes & tardus ingenio, quasi numine af-
flatus, explorata haberet, eaque vultu interri-
to enunciaret. Adijciunt miraculo, eundem
interrogasse illum, cum quo sermo erat apud
inferos, qui nitido cultu vestituque apparato
videbatur, nunquid aliquo cruciatu afflicta-
rentur, qui insigni veste & auro conspicui fo-
rent: Illumque respondisse, perenni incendio
interque maximos cruciatus, & sempiterno
dolore vsque præmi & afflictori, idque totum
quod auro & purpura fulgeret, ignem at-
que incendium esse. Et quum ipse id experiri
volens, propius manum purpuræ admouif-
set, admonitum ab eo fuisse, ne tangeret, & ta-
men efficere nequisse, ut non ex caloris afflatu
palmam sibi manus, quam tunc ostendebat, in-

cendio & ipsi purpuræ admoram deflagras
 Erat enim pustulis liuentibus, & terris
 ceribus veluti tabe & igne sacro, maloque
 latius serpere videbatur, ferè consumpta
 ferunt præterea pui illum audiuerè, eum
 quàm ab inferis emerfit, quasi mente colu
 ta, hebetique aurium oculorumque sensu
 ctus foret, semper cogitandum in rari
 dijsse sermonem, vixque sapius interroga
 colloquenti respondisse. Vultu verò
 tro, & aspectu tam deformi reuertisse, vo
 dudum à coniuge & liberis probè agnita
 ret, is postquam remeavit ab inferis, tam
 vultu totiusque facie corporis dissimila
 ctus est, vt vix eundè illū esse crederent
 usque obortis lachrymis, ob faciei dirigit
 & speciè hominis foedissimè mutatam, con
 affinesque ipsum alloquutos fuisse, egre
 ante obitum, qui mox cōsequutus est, re
 dispensaret, ac liberis & posteritati con
 ret, vitæ spatium habuisse.

*Excerpta quedam ex vita sanctæ mem
 Christine virginis, quam vocant M
 bilem, edita à Thoma Cantipratensi qu
 & compendiosè refert Dionysius Car
 nus libr. 4. de quatuor nouissimis ar
 Meminit præterea illius doctissimè
 copus & Cardinalis Iacobus de Viri
 vita S. Mariae de Oegnes, et habet
 lixè in tomis Laurent. Sury 23. Iun
 quem lectorem totius vitæ legenda au*